

له بونیا دخوازییه وه بۆ هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی دهق

حه‌مه سه‌عید حه‌سه‌ن
(سوێد)

لێكدانه‌وه هه‌یه. ره‌خه‌گر ده‌یه‌وێ له ریتی كردنه‌وه‌ی شفره‌كانی تێكسته‌وه، لایه‌نه تاریكه‌كانی رۆشن بكاته‌وه. سێلدن ده‌لتی: ره‌خه‌گریش كه چه‌شنی ئاسه‌وارناس زه‌ویی دهق هه‌لده‌كوێتی، ئه‌وه به ئومێدی دۆزینه‌وه‌ی شتی نوێیه، شتی كه پیشتر باسی نه‌كرابی. ئاخ‌ر ره‌خه‌گر نابێ ته‌نیا دیوی ده‌ره‌وه‌ی دهق ببینی. وه‌ك چۆن رۆمانووس قوول به ناخی قاره‌مانه‌كه‌یدا رۆده‌چێ، ئه‌میش ده‌بێ به ناخی ده‌قدا رۆبچێ، ده‌نا ناتوانی لێکی بداته‌وه.

راسته تێكست خاوه‌نی سیسته‌می سه‌ره‌خۆی خۆیه‌تی، به‌لام نه له بۆشایییدا سه‌ره‌له‌ده‌ات و نه له بۆشاییشدا ده‌ژی، به‌لكو ده‌یان داو به چه‌ندین سیسته‌می دیکه‌یه‌وه‌ی ده‌به‌ستیه‌وه‌و یاسای گۆران پێكه‌ینه‌ره‌كانی ده‌قیش ده‌گرێته‌وه، هه‌ر ئه‌مانه‌شه وایان كردووه خۆتندنه‌وه‌ی جیاواز هه‌لبگرێ.

ئه‌ده‌ب لای ره‌خه‌گرانی مارکسی له راستیه‌ی ئابووری و كۆمه‌لایه‌تییه‌كان دا‌براو نییه و ده‌ره‌وه‌ی له ده‌قدا نه‌ك هه‌ر هه‌میشه ئاماده‌یه، به‌لكو به‌ردی بناغه‌ی دا‌هینانیشه و هونه‌ر به گشتی به‌شێكه له سه‌رخانی كۆمه‌ل. هێگڵ پتی وایه هه‌موو ناوه‌رۆکیك شیوه‌ی گونجاو بۆ خۆی دیاری ده‌كات، لای مارکسی-ش فۆرم بێ بایه‌خه ئه‌گه‌ر فۆرمی ناوه‌رۆکی نه‌بێ. له روانگه‌ی (ئالترۆسیر) هه‌و، مارکسیزم ئینسان وه‌ك تاك ناکاته بناغه، به‌لكو وه‌ك زاده‌ی پێوه‌ندییه كۆمه‌لایه‌تییه‌كان و شیوازی به‌ره‌مه‌هێنان ده‌یبینی.

لای ره‌خه‌گری بونیا‌دخواز چونكه له ریا‌لیزمدا، زمان روونه و ژبانی تیدا ده‌بینرێ، مه‌دللول (مه‌به‌ست) له دال (هێما) گرنگتره، مانا پێش ده‌نگ ده‌كه‌وێ و مه‌به‌ست پێشه‌کی ئه‌و شتانه‌ی ده‌ست‌نیشان كردووه كه نووسه‌ر به‌کاربان ده‌هێنێ، بۆیه ریا‌لیزم دژی هونه‌ره‌و ئه‌ده‌ب ده‌كات خزمه‌ت‌كاری واقیع و زمانیش كه ئاما‌ج‌ه، وه‌ك ئامیر ده‌ب‌خاته‌گه‌ر.

سه‌ره‌له‌دانی بونیا‌دگه‌ری

ده‌لێن سه‌ره‌له‌دانی بونیا‌دگه‌ری بۆ سالانی (۱۹۰۷ - ۱۹۱۳) ده‌گه‌رێته‌وه. ئه‌و کاتانه‌ی دی سوسیر له زانکۆی ژنیف له بواری زانستی زماندا خه‌ریکی وانه‌وتنه‌وه بوو. دواتر ئه‌م

ره‌خه‌ و ره‌خه‌گر

ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی زاده‌ی مه‌عریفه‌و هونه‌ره، بۆیه بیریاره‌كان زۆریه‌یان ره‌خه‌گری ئه‌ده‌بیش بوون، له‌وانه: هێگڵ، مارکس و هایدگه‌ر. ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی گه‌رچی بواریکی سه‌ره‌خۆی لێكوێینه‌وه ئینسانیه‌كانه، به‌لام پێوه‌ندییه‌کی پته‌وی به بواره‌كانی دیکه‌یشه‌وه هه‌یه.

سه‌عات‌چی چۆن به وردی سه‌رنجی سه‌عات ده‌دات، ره‌خه‌گریش ده‌بێ به هه‌مان شیوه له تێكست بکوێتیه‌وه. ره‌خه‌گر هێشتا پرديکه له نیتوان دهق و خۆینه‌ردا و به‌كێ له ئه‌ركه سه‌ره‌کییه‌كانی ئه‌وه‌یه رووناکی بخاته سه‌ر تێكسته‌كه و نابێ له‌سه‌ر سینییه‌کی زێرین خواردنیکی بۆگه‌ن پێشه‌كش بکا. (نووسه‌ر، دهق، خۆینه‌ر) ئیستاش ره‌خه‌ی ئه‌ده‌بی بایه‌خ به‌م سێ كوچكه‌یه ده‌دات. ره‌خه‌ی جوان پاشکۆی دهق نییه، هێچی له‌و تێكسته‌كه‌متر نییه كه به‌سه‌ری ده‌كاتوه.

ره‌خه‌گر كه له ده‌قیك ده‌کوێتیه‌وه پێوسته وه‌لامی ئه‌م پرسانه بداته‌وه: ئه‌م ده‌قه چۆن وتراوه؟ چی تیدا وتراوه؟ بۆچی وه‌ها وتراوه؟ به‌لامی هه‌ندی ره‌خه‌گره‌وه: كێ ده‌قه‌كه‌ی نووسیوه؟ كه‌ی ده‌قه‌كه‌ی نووسراوه؟ هێچ گرنگیه‌کیان نییه. تۆدۆرۆف ده‌لتی: هه‌موو ده‌قی ده‌یه‌وێ شتی بلی، ئه‌ركی لێكوێینه‌وه، هه‌ل‌دانه بۆگه‌یشتن به‌و شته.

ره‌خه‌گری ئه‌فانگارد بتيك تێكناشکینێ، په‌رسته‌گه‌ ده‌رووخینێ و كه ده‌ست ده‌داته قه‌له‌م، به‌نیازه لایه‌نی ده‌قی بگرێ، یان ده‌قی ر‌هت بكاته‌وه، به‌لام ئه‌مه به‌و مانایه نییه كه پێش خۆتندنه‌وه، بریاری دا‌بی لایه‌نی ده‌قی بگرێ، یان به‌چاوی گومانه‌وه سه‌رنجی ده‌قی بدات.

ره‌خه‌ ده‌شی له به‌رژوه‌ندی ده‌قه‌كه‌ بێ، یان هه‌ولێ به‌ فیرۆدانی ره‌نجی نووسه‌ره‌كه‌ی بدات. ده‌شی بایه‌خ به‌ هه‌ندی لایه‌نی گرنگی تێكسته‌كه‌ بدات و هه‌ندی لایه‌نی گرنگی دیکه‌ی فه‌رامۆش بکات. ده‌شی بایه‌خ به‌ لایه‌نه‌ لاهه‌کییه‌كانی ده‌قه‌كه‌ بدات و لایه‌نه‌ سه‌ره‌کییه‌كانی پشت‌گۆی ب‌خات ده‌شی ته‌نیا له روانگه‌ی ئایدۆلۆژیاوه سه‌رنجی ده‌قه‌كه‌ بدات.

ژاك دریدا ده‌لتی: دهق بۆ ئه‌وه‌ی مانابه‌خش بێ، پێوستی به

میتۆده له گه لێ بواری دیکه‌ی مه‌عریفه‌دا ره‌چاوکرا، دی سوسپیر که پیتی وابوو ده‌ره‌وه کارتیکردنیکی هیتنده به‌رچاوی له‌سه‌ر زمان نییبه و زمان خوڤرسکانه دیتته گوڤی، کاریگه‌ریتی له‌سه‌ر فۆرمالیسته رووسه‌کانیش، له‌وانه: شکلوڤسکی و تینیانۆڤ، هه‌بوو، گوته‌ی بونیادی بۆ یه‌که‌مین جار (۱۹۲۹) له‌ کۆنگره‌ی فیلولۆژیه‌کانی سلافدا، تینیانۆڤ به‌کاری هینا. زاراوه‌ی بونیادگه‌ریش هه‌ر هه‌مان سال بۆ یه‌که‌مین جار رۆمان ژاکۆیسۆن (۱۸۹۶ - ۱۹۸۲) به‌کاری برد.

بونیادگه‌ری هه‌ر درێژه‌پێدانی فۆرمالیزمی رووسییه و زانای فه‌ره‌نسابی کلود لیڤی شتراوس یه‌که‌یکه له‌ به‌ناوبانگترین دامه‌زرتنه‌ره‌کانی. هه‌ندیکی دیکه (۱۹۳۰) به‌ سالی له‌ دایکبونی بونیادگه‌ری ده‌زانن و وای بۆ ده‌چن سه‌رده‌می زێرینی پراکتیزه‌کردنی ئه‌و میتۆده له‌ سالی (۱۹۵۶) به‌ دواوه ده‌ست پێده‌کا. سالی (۱۹۶۸) (پرووخنی بونیادگه‌ری) یه‌که‌ بوو له‌ دروشمه‌کانی شوڤشی قوتابییانی فه‌ره‌نسا. هه‌ر هه‌مان سال خوڤی ئه‌م میتۆده له‌ ئاسمانی زیدی خوڤی: فه‌ره‌نسا، ئاوابوو. ته‌نانه‌ت هه‌ندی له‌ موخازه‌ره‌که‌ی (۱۹۶۶) ی ژاک درێدا، ئه‌وی زانکۆی جوئز هۆکنز، به‌ ته‌لقیندانی ته‌رمی بونیادگه‌ری و جارسانی له‌ دایکبونی هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه (Deconstruction) داده‌نێن.

بونیادگه‌ری چونکه فه‌لسه‌فه نییبه، میتۆدی لیکۆلینه‌وه‌یه، ره‌خنه‌گر بۆ پێره‌وکردنی ئه‌و میتۆده پیتیستی به‌وه نییبه فیکری خوڤی بگوڤی. چونکه ئه‌وانه‌ی نوینه‌رایه‌تی ئه‌و میتۆده ده‌که‌ن، له‌ رووی فیکری و تیۆرییه‌وه ناتهبان، بۆیه ناکرێ ناوی ریتباز یان بزوتنه‌وه له‌ بونیادگه‌ری بنرێ، ژاکۆیسۆن و گوڵدمان مارکسی بوون و میتۆدی بونیادگه‌رییان ره‌چاو ده‌کرد.

بارت: هه‌له‌ژاردنخواز بووه، لاکان: سه‌ر به‌ هیچ ریتبازی نه‌بوو. ده‌یویست وه‌ک خاوه‌ن ریتبازی تایبه‌ت به‌ خوڤی سه‌رنجی بدرێ. به‌شیکێ گرنگ له‌ ناوبانگی میشیل فوکو (۱۹۲۶ - ۱۹۸۴) به‌وه‌وه به‌نده، گویتی به‌وانه نه‌ده‌دا که خاوه‌نی ده‌سه‌لاتی فیکری بوون و ئه‌و شتانه‌ی ده‌نوسی که خوڤی ده‌یویست نه‌ک که ئه‌وان ده‌یانخواست.

بونیادگه‌ری عه‌ره‌بی

فازل عه‌رزوای ده‌لی: (ماوه‌یه‌کی کورت دوا‌ی به‌یاننامه شیعییه‌که‌ی (۶۹) ی ئیمه، چه‌ند ئه‌دیپتیکی کوردیش به‌یاننامه‌یه‌کیان له‌ سه‌ره‌تای سالی (۱۹۷۰) دا سه‌باره‌ت به‌ تازه‌گه‌ری، بلا‌وکرده‌وه. هه‌ر ئه‌م شاعیره که سالی (۱۹۶۷) (مخلوقات فاضل العزوي الجميلة) ی بلا‌وکرده‌وه ناوی لێ نابوو: رۆمانه شیعی. سی سالی ره‌به‌ق دوا‌ی ئه‌م که (شیرکو بیته‌س - ۱۹۹۷) (مار و خاچ و رۆژژمیری شاعیریکی) ی بلا‌وکرده‌وه، ناوی لێ نا: رۆمانه شیعی.

فازل له‌و رۆمانه شیعییه‌دا که له‌ نیوان سالانی (۱۹۶۵) تا (۱۹۶۷) دا نووسیویتی ده‌لی: (رۆمانیکی کراوه‌یه، هه‌موو که‌س ده‌کاری به‌شداری له‌ نووسینیدا بکا) که‌چی هه‌ندی

نووسه‌ر له‌ باشووری کوردستان که تازه‌کی باسی ده‌قی کراوه ده‌که‌ن، پیتیان وایه شتی نویتیان دا هیناوه.

روانگه لاساییکردنه‌وه‌ی ئه‌و بزوتنه‌وه شیعییه بوو، که به ده‌ستپیشخه‌ری فازل عه‌رزوای له عیراقدا سه‌ری هه‌لدا، سالی (۱۹۶۹) که فازل و هاوڕێکانی گوڤاری (شیعی ۶۹) بلا‌وکه‌نه‌وه، ته‌نیا چوار ژماره‌ی لێ ده‌رده‌چێ سالی (۱۹۷۰) که (شیرکو بیته‌س) و هاوڕێکانی گوڤاری (روانگه) بلا‌وکه‌نه‌وه، ته‌نیا سێ ژماره‌ی لێ ده‌رده‌چێ.

(نحو تحلیل بنیوي للشعر المجاهلي) یه‌که‌مین لیکۆلینه‌وه‌یه له‌به‌ر رۆشنایی بونیادگه‌ریدا به‌ زمانی عه‌ره‌بی، سالی (۱۹۷۵) که‌مال ئه‌بودیب سه‌باره‌ت به‌ شیعی (له‌بید) نووسیویتی. پروپ به‌ چ شتوای چیرۆکی میلی رووسی به‌سه‌ر کردۆته‌وه، که‌مال ئه‌بودیب-یش هه‌ولێ داوه، بۆ لیکدانه‌وه‌ی شیعی جاهیلی، هه‌مان شتوای بگرته‌به‌ر.

نزیکه‌ی ده‌ سال بوو بونیادگه‌ری له‌ زیدی خوڤی باوی نه‌ما‌بوو، ئینجا گه‌یشته عه‌ره‌بستان، دوا‌زه سال زیتیر بوو گه‌یشتبووه عه‌ره‌بستان، ئینجا گه‌یشته باشووری کوردستان، وه‌ک چۆن که‌مال ئه‌بودیب به‌ لاساییکردنه‌وه‌ی پروپ ده‌ستی پێکرد، بونیادخوازانی کوردیش به‌ لاساییکردنه‌وه‌ی که‌مال ئه‌بودیب، به‌ خۆیندنه‌وه‌ی شیعی کلاسیکی کوردی ده‌ستیان پێکرد.

ئه‌وی باسی میژووی سه‌ره‌له‌دانی بونیادگه‌ری عه‌ره‌بی بکا، نایب ئه‌م سێ کتێبه فه‌رامۆش بکا:

(۱) الاسلوب والاسلوبية - عبدالسلام المسدي (۱۹۷۷).
(۲) نظرية البنائية في النقد الادبي - د.صلاح فضل (۱۹۷۸).

(۳) جدلية الخفاء والتجلي - كمال أبوديب (۱۹۷۹).

بونیادگه‌ری عه‌ره‌بی به‌ شتوایه‌کی گشتی وینه‌یه‌کی شتوای بونیادگه‌رییه ئه‌ورووپایه‌که‌یه، بونیادگه‌ری کوردیش وینه‌یه‌کی شتوای بونیادگه‌رییه عه‌ره‌بییه‌که‌یه.

بونیادگه‌ری چیه‌؟

بونیادگه‌ری ره‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌و ته‌نگه‌ کولتووری، فیکری و شارستانییه بوو که ئه‌وروپای پێدا رته‌ت ده‌بوو، چونکه رووی ده‌می ته‌نیا له‌ هه‌له‌ژاردنه‌وه بوو که به‌ کاری ره‌خنه‌نووسینه‌وه خه‌ریک بوو، ره‌خنه‌یه‌کی تا بلتی بی جه‌ماوه‌ر بوو، له‌وه ناچێ ژماره‌ی خۆینه‌رانی زۆر له‌ ژماره‌ی نووسه‌رانی هه‌له‌کشاو‌تر بوو بێ.

نووسینی ره‌خنه‌گری بونیادخواز، له‌وه ده‌قه ئه‌ده‌بییه‌ی که به‌سه‌ری ده‌کاته‌وه، سه‌ختترو نه‌ک هه‌ر ده‌قی کار له‌سه‌رکراو شی ناکاته‌وه، به‌لکو خوڤی پیتیستی به‌ شیکردنه‌وه هه‌یه، نه‌ک هه‌ر یارمه‌تی خۆینه‌ر نادا، به‌لکو کاره‌که‌ی لێ دژوارتر ده‌کا و ئه‌میش وه‌ک شیعی بالا (Superpoem) خۆینه‌ر لیتی تیناگا.

به‌وه ره‌خنه‌یه‌ی شتراوس له‌سه‌ر ئۆدیو نووسیوه، خۆینه‌ر له‌ دراماکه نزیک نابیتته‌وه، رۆلان بارت (۱۹۱۵ - ۱۹۸۰)

چیرۆکیکی به لزاکی-ی به سهر کردۆتهوه، لیکۆلینهوه که ی ههوت هیندهی چیرۆکه که به.

ئهگه چچی رهخه گری بونیادخواز زۆر باس له نزیکبونهوه له دهق و رۆچوون به ناخیدا دهکات، کهچی هینده لیتی دوور دهکهوئتهوه، خوئنه ره بیری دهچیتتهوه، رهخه گری باسی چی دهکا. له بیری ئهوهی روناکی بخاته سهر دهقه که، دهیشارتتهوه.

ئهو دیاگرام، خشته و شپوه ئه ندازه بیانهش که بونیادخوازن په نای بۆ ده بن، خوئنه ره له دهقه که دوور تر دهخه نهوه. له ناکاو بازنه، سیگۆشه، لاکیشه، تیر و هیلکاری سهر سهر قوت دهکه نهوه، بچ ئهوهی خوئنه بزانی، چی شیعی بۆ دلیر یان نالی له گه ل ئهوه هیله راست و چه پانه دا کۆده کاته وه!

میشیل ریفایته ره پیتی وایه نه که خوئنه ره ناسایی، رۆشنییری لیزانیش له رهخانه تیناگات، که شتراس و ژاکۆسۆن سه بارهت به شیعی بۆ دلیر نووسیوانه. هه ندی له رهخه گرانه (ئیلیهت) یان به ئه رستۆکراتی ده زانی، هه لپژاردهش به تهواوی له نووسینه کانی خو بان تیناگا.

رهخه ی بونیادگه ری گرنگی به قوولایی ده دات و پانتایی فه رامۆش دهکا، وهک تیشکی ئیکس دهگاته سهر ئیسک، به لام تویره کانی پیش ئیسک پشتگۆی دهخا، بونیادخواز شاکاری ئه دهی ته نیا وهک په یکه ری ئیسک ده بیتی، لیکۆلینهوه که ی ملکه چی ئامار، هیلکاری و قالبی پیش وهخت ئاماده کراوه و چونکه ته نیا له په نجه ره ی زمانه وه دهروانیتته دهق، بۆیه ناتوانی هه موو تیکسته که ببینی.

به لای بونیادگه ره یبه وه گرنگ ئه دهی بوونی دهقه، به چاوپۆشین له مانای دهق و ئه رکی ئه ده ب، بونیادخواز هه ول ده دا گرنگی به وه ره گه زانه بدا که وایان کردوه، ده قیک بکه ویتته خانه ی ئه ده به وه و لای ئه وه بایه چی دهق ته نیا به پتوه ندی نیوان پیکه ئینه ره کانییه وه بنده، لای مارکسییه کان پتوه ندی نیوان پیکه ئینه ره کانی تیکست و میژوو، مانا و گرنگی کاره ئه ده بییه که ده ستنیشان دهکا.

لای بونیادخوازن گوته وهک په که یه کی سهر به خو، بایه خیکی ئه وتۆی نییه، گرنگ پتوه ندی نیوان گوته کانه. په یامی دهق گرنگ نییه، لایه نی ناناگایی و دیوی ناوه وهی دهقه که گرنگه. رهخه ی بونیادگه ری ناوه کییه، هه ره گرنگی به ناوه وهی دهق ده دات، ده ره کی نییه، ئا ور له ده ره وهی دهق ناداته وه.

لیکۆلینه وهی بونیادگه ری ته نیا راهیتانه له سهر زمان، لای سوسپهر هیچ پتوه ندییه که له نیوان دهنگی وشه که و مانا که یدا نییه و مانای وشه له ناو خودی وشه که دا نییه، له ده ره وهی وشه که دایه، بونیادخواز که باس له بونیادی دهق دهکا، سه ره چی ته نیا لای پیکه ئینه ره ی دهقه که یه و ناوه رۆکی به لاه مه به ست نییه. لای ئه م دال گرنگه، مه دلوول هیچ به هایه کی نییه و ته نیا له رپی زمانه وه جیهان ده بیتی.

زیندانی زمان

خولیای سهره کیی بونیادخواز شیکردنه وهی دهقه له رووی

زمانه وه. لای ئه م زمان نامانجه، نهک ئامیر دهق سهر به خو به و پتوه ندی به واقیعی ده ره وهی دهقه وه نییه. هه موو شتی له دهقه وه ده ست پیده کات و هه ره به ده قیش کۆتایی دی.

بونیادخواز هه لومه رجی کۆمه لایه تی، قوئانگی میژووی، سایکۆلۆژیا و ئایدیۆلۆژیا به و بیانوه وه که له ده ره وهی دهقن، پشتگۆی دهخا. لای ته ورۆمی فۆرمالیزمیش که ئیکتۆر شکۆفسکی (۱۹۱۷) بانگه شه ی بۆ ده کرد، رهخه ده بی ته نیا لیکۆلینه وه بی له دهقه ئه ده بییه که وه چا و له وه هه لومه رجه کۆمه لایه تییه پپۆشی که تیکسته که ی تیدا نووسراوه، یان که ته نانهت دهقه که باسی لیتوه دهکات و نابچ ئا ور له نووسه ری ده قیش بداته وه، به لکو پتوبسته ته نیا گرنگی به فۆرمی دهقه که وه به شپواری نووسینه که ی بدات. لای بونیادخواز هه مان دال له هه مان دهقدا، مه رج نییه هه ره هه مان مه دلوولی هه بی و هه مان خوئنه ره ده شی خوئنده وهی جیاوازی بۆ هه مان دهق هه بی. لای ئه وه هه ره ده قی چه ند جار بخوئنه رته وه، برتییه له هینده دهقی جیاواز، له گه ل هه موو خوئنده وه یه کدا، دهقه که سه ره له نووی به شپوه یه کی تازه له دایک ده بیته وه و خوئنه ره دا هیتنه ری دهقه. ئه وه نییه کروسمان ده لی: «خوئنه ره بریار ده دا، مانای فلان دهق چییه».

بونیادخواز پیتی وایه دهق یاری کردنه به وشه، جیهانی دهقی شیعی ده رگای له سهر خودی خو ی داخستوه، له ژیرخان و سه رخانه کۆمه ل داپراوه و پتوه ندی به کات و شوئنه وه نییه. لای بونیادخواز، دا هیتنه ره که له به ره مه هیتانی کاره که ی بووه، ئیدی پتوه ندی خو شی له گه ل به ره مه مه که یدا وهک پتوه ندی خوئنه ره به ره مه مه که ی لی دی، چونکه کاره ئه ده بییه که دوور له ده سه لاتی دا هیتنه ره که ی ده بزوی و ئیشی خو ی دهکا.

بونیادگه ری دژی تاکه، چونکه له لیکدانه وهی کاره ئه ده بییه کاند، رۆلی ئینسان: نووسه ری دهق، له به رچا و ناگری و باس له بزبوونی خودی نووسه ره دهکا. ئه گه چچی شیعی ره نگدانه وهی باری دهروونی ئینسانه، که چی بونیادگه ری وهک سیسته میکی عه قلی مامه له ی له ته کدا دهکا. قوتابیه کانی شتراس بۆ بنیاتنانی پرد له نیوان پیکه ئینه ره کانی ته فسانه و خه ونی مرۆقی سه ره مدا، هانا یان بۆ کۆمپیوته ره ده برد. له مارکسیزم-دا تاک: قوربانیه، هیتزه ئابووریه کان: جه لاد، له بونیادگه ری خود: قوربانیه و زمان: جه لاد. بونیادگه ری لووتبه رزانه سه ره چی میژوو ده دات، ئینسان له زیندانی بونیادو سیسته مدا به ند ده کات و له خو ی نامۆ ده کات.

بونیادخوازن وای بۆ ده چن، ئه وه بونیاده، رووداو ده خو لقیته ی و ئینسان زاده ی زمانه، ئه وه یان له یاد ده چی که بونیاد به ره مه ی پتوه ندییه کۆمه لایه تییه کان و شپواری به ره مه هیتانه. بونیادگه ری گرنگییه کی زۆر به ئامار ده دا، که ده قی به سه ره ده کاته وه، ده نگه کان: به رزو نزم، ره نگه کان: توخ و کال، وته کان: کورت و درپژ، رسته کان: پرسباری و خه به ری، ناوه کان: تاک و کۆ، راناوه کان: بگۆ و بشنه و، ئاوه لئاوه کان:

بئى لايەن و لايەنگەر، فرمانەكان: داخووزى و رابردوو، بكةرهكان: گياندارو بئى گيان، دەرژميرى. دەشى بونىادگەرى لە رابردوودا لە بواری ئاماردا سەرکەوتنى بە دەست هێنابى، بەلام هەنووکە کۆمپيووتەر ئەو کارە پوختتر ئەنجام دەدا.

ئایا بە سەرنجدانى دەق تەنیا لە رووی زمانەوه، دەتوانین دەقنى بە تەواوی هەلبەسەنگین، بە مەرجى زمان لە هەموو شتىكى دەرەوى دەق دابیرین؟ زمان لە زمەینهیەكى كۆمەلایەتى و رۆشنسیرى دیاربکراودا سەرھەلەدا، پرۆژەى بونىادگەرى زمان لەو زمەینهیە دادەپری، بۆیە وەك دیاردەیهكى ئینسانى تووشى نەسکۆھات، هەوینى شەكستى بونىادگەرى لە هەناوی خۆیدا بوو، نەیتوانى بە رۆچوون بە ناخى دەقدا، دیوى ناوہوى دەق رووناك بکاتەوه، لەبەر ئەم هۆکارە شاسوارەکانى لىي کشانەوه. پرۆژەى بونىادگەرى بۆیە دووچارى گلان هات، چونکە بونىادخووزان جیھانىيان لە دەنگە فاسۆلیایە کدا دەبینى و درەنگ پىيان زانى کە ئەم مەیتۆدەى لەگەڵ زماندا دەگونجى، مەرج نییە بۆ غەیری زمان لەبار بى. فووکو دەیوت: حەقیقەت بوونى نییە، ئەوى هەیه تەنیا زمانە. ئەوان زمانىيان بە زبندانى عەقل دەزانی، کەچى زمان بوو بە زبندانىيان.

بونىادگەرى زادەى نائىنسانىبوونى کۆمەلگەى سەرمايەدارىیە، کۆمەلگەیهک کە تەکنەلۆژیا ئینسانى کردۆتە شتومەک. بونىادخووزان کەسانىکن ملکەچى ياساکانى کۆمەلگەى سەرمايەدارى، کەسانى کە پشتيان کردۆتە واقیع و ئینسان. گوستاف فلوپىر لە نامەیه کدا کە بۆ لويس کولیت-ى نووسىوه، دەلى: «ئەوى بە لامەوه جوانە، ئەوى دەمەوى بىنوسوم، کتیبىکە لەمەر هیچ، کتیبى پشت بە هیچ نەبەستى، شىوازه بەهێزەکەى بەشەکانى پیکەوه بلکینى، تەواو هەر وەك زەوى چۆن کەوتۆتە بۆشایىیهوه بۆ راگرتنى خۆى پىویستى بە شتىكى دەرەكى نییە، ئەویش پىویستى بە هیچ نەبى، کتیبى بابەتى نەبى، یان لای کەم هەست بە بابەتەکەى نەکرى، ئاخىر باشتىرىن کارى هونەرى، کەمترین بابەت دەگریتە خۆى». بونىادگەرى کە هەلەتە لە کیشەکان، نەك بەرەنگارىبوونەویان، ئایا شتىكى لەوه نویتىرى وتوو؟

هەلۆشانەوه

لە کۆتایى سالانى شەستدا بونىادگەرى، گۆرەپانى بۆ هەلۆشانەوه چۆل کرد. ئەو دوو پرۆژەیه بە چاوپۆشین لە جیاوازیی ئەو سەرئەنجامەى پىی دەگەن، هەردووکیان پشت بە خۆیندەوهى بە دەقەوه نووسان و دوور نەکەتەوه لىي (Close Reading) دەبەست.

ئەگەر هەلۆشانەوهى دەق بە مەبەستى دەستىشان کردنى پیکهیتەرهکانى و پىتوهندییهکانى نىوان ئەو پیکهیتەرهانە و سەرلەنوێ پیکەوه بەستەوهى ئەو پیکهیتەرهانە بى، بەو جۆرەى خۆیتەر لە مانای دەقەکە نزیك بىیتەوه، ئەوا هەلۆشانەوه گەرانهویە بۆ رەخنەى نوێ، کە رەخنەگر رۆلى پردى نىوان دەق و خۆیتەرى دەبینى.

لای رەخنەى نوێ کە نووسەرە ناسراوەکانى بریتى بوون لە: رىچارد، رانسۆم، ئیلیت، وارین، بروکس و بىرک، بەپىچەوانەى هەلۆشانەوه، دەق کۆتایى پى هینراو و داخراوه، کە نووسەرەکەى لە نووسىنى بووهوه، تەواو دەبى، رەخنەى نوێ سى سال (۱۹۲۰ - ۱۹۵۰) گۆرەپانى رەخنەى ئەدەبى کۆنترۆل کردبوو، کە لە ئەوروپا سەرەدەمى بەسەر چوو، ئینجا گەیشتە ولاتانى عەرەب و بیست سالى، رەخنەگرانى عەرەبى سەرقال کرد.

هەلۆشانەوه خووزەکان کە زاراوه رەخنەییە دىرینهکان بە شىوہیهكى نوێ دادەریژنەوه، پىيان وایە شتى نوپىيان داھیناوه. بۆل بۆلى دەلى: (هەلۆشانەوه هەر درۆژەپىدانى رەخنەى نوپىیە).

ژاک لاکان، (۱۹۰۱ - ۱۹۸۱) لە ژنیر کاربگەریتى فرۆید (۱۸۵۶ - ۱۹۳۹) دا لە برى دووانەى خود و بابەت، دووانەى (من و ئەوى دیکە) ی هینایە گۆرى. بۆچوونەکانى دریدا سەبارەت بە زمان، سەرلەنوێ نووسىنەوه (Intertextuality) و رەتکردنەوهى نە گۆر و خۆیندەوهى جىي باوەر، هەر دەلى لە هایدگەرەوه وەرگىراون، ئەوہش گوايە ئەدەبىبوونى زمان، بە دوورى ماوہى نىوان دال و مەدلۆلۆه بەندە، هەلۆشانەوه خووزان لە هایدگەریان خواستوو.

ئیلیت-یش لە نووسىنە بەناوبانگە کەیدا: (لەمەر دابونەرىت) بە راشکاوى ياسى سەرلەنوێ نووسىنەوهى کردووہ و پىي وابووہ. هیچ دەقیتىكى نوێ، دابراو نییە لە دەقە دىرینهکانى و لە (ویرانە خاک) یشدا راستەوخۆ و ناراستەوخۆ کەلکى لە کەلەپوورى شىعربى لاتىنى، ئەلمانى و ئینگلیزى بىنویہ.

ئەلقەى ناوہندىی پرۆژەى هەلۆشانەوه: زمانە، بارت دەلى: دەق بریتىیە لە زمان و لەو چالاکییەى بە مەبەستى بەرھەمەپىنانى زمان دەنوینى. (بىرمان) یش پىي وایە: جیھان زمانە، ئاخىر بەھۆى زمانەوه لە جیھان تىدەگەین.

ئەمەش شتىكى نوێ نییە، ئەوہتا هایدگەر کە مامۆستای دریدا، دەپرسى: کامىان پىشتەر سەریان هەلداوه، بوون یان زمان؟ لای ئەمىش شتى نییە لە دەرەوى زمان، کە بکرى بە پىوانە و زىرى زمان لە مەحەک بدات و خۆشى جىي مشتومر لەسەر کردن نەبى.

مەسەلەى مەرگى نووسەر کە رۆلان بارت (۱۹۶۸) جارى دا و لای هەلۆشانەوه خووزان زۆر دووبارە دەپیتەوه، شتىک نییە لە داھینانى خووزان، پىشتەر فۆرمالیستەکان، نووسەرانى رەخنەى نوێ و بونىادخووزانىش نووسەریان لەناو دەقدا نەدەبینى. ئەوى کە مەبەستى نووسەرىشە ناکرى بە پىوانە بۆ لیکدانەوهى دەق، گرنگ ئەوہیە دەق چى دەلى، ئەمەش برۆکس لە (۱۹۵۴) دا وتوویەتى.

ژاک دریدا کە بەو مەبەستە لە مانای یەکەم و ئاسایى دەق دەکۆلپیتەوه، تا وردوخاش و پەرژوبلاوى بکاتەوه، پىي وایە ئەو دەقەى سەرەتاو کۆتایى هەبى، ناوہرۆکەکەى شىواوى لى

حالیبوون بی، ناوینشان، نووسەر، پهراویزی هه بی و بکری به سهراوه، ئه وه دهقیکی تهقلیدییه.

بارت-یش پیی وایه ئه وه دهقهی ته نیسا یه ک لیکنده وه هه لبرگی، ئه ده ب نییه، زمانی ئه ده بی هه میسه ده بی زمانیکی مه جازی بی. خه سه له تی سه ره کیی زمانی ئه ده بیسه ئه وه یه، که ده شی خراب لپی حالی بین، هه ر بۆیه هه رچی به ره ه می سه ر به ریالیزمه، بارت به ئه ده بی نازانی.

لای هه لوه شانده وه خوازان زمانی ئه ده بی ریگه بۆ ئه وه خو ش ده کا، که به هه له لپی تیگه یین و خراپی بخوینینه وه، ئه وه ده قه ش که ری نادا به د لپی حالی بین، ناکه ویتته باز نه ی ئه ده به وه. لای ئه وان خراب خوینده وه: خوینده وه ی هه له نییه، به لکو مه به ستیان جو ره خوینده وه یه که، ریگه بۆ خوینده وه ی جیاوازی دیکه خو ش بکا. دئی مان، خاوه نی چه مکی به دخوینده وه ده لئی: (مه به ستم له خراب خوینده وه ی چاک ئه وه یه، ده قه که ده قیکی تری سه رنجرا کیش به ره ه م به یینی و ده قی دو وه میسه چه ندین ده قی دیکه به یینیته گو ری).

کیشه ی سه ره کیی نووسه ری ئه م سه رده مه ئه وه یه، چۆن خو ی له هه موو ئه وه ره گه زانه که ئه ده ب له سه رده مه کانی پیئشوودا ره چاوی کر دوون و ئیستا له که لک که وتوون و ناتوان ره نگدانه وه ی ئه م جیهانه له توپه تبووه بن، رزگار بکا. نووسه ر که ده یه وی بنووس، ده بینی زمانیکی ئاماده ی له به ر ده ستدایه، ئه گه ر مل بۆ ئه وه زمانه دیرینه که چ بکا، له ئه رکه سه ره کییه که ی خو ی دوورده که ویتته وه. بۆ ئه وه ی ده ستپاکانه ئینسانی هاوچه رخ به ره جه سته بکا، ئه وا بارت وته نی ده بی له سه ره وه ده ست پییکا. ئه م له سه ره وه ده ست پیکنده وه یه ش هه ر دووباره کر دنه وه ی هایدگه ره که داوای سووتاندنی کتیبخانه کان و شکاندنی به سته له کی دابونه ریتی (به و مه به سته ی بگه ینه وه سه ر سه رچاوه ی زمانی یه که م، سه ره تای بوون، ئه و سه ره وخته ی بۆ یه که مین جار ناو له شته کان نران و ئیستا له ژیر به سته له کی دابونه ریتدا بزر بوون). ده کرد.

سه رله نو ی نووسینه وه

به پیی لیکنده وه ی قالییری و بورخیس کاری ئه ده بی: (به ره ه می تاقه نووسه ری نییه، به لکو ئه نجامی یان به ره ه می هه ولتی فیکری دنیا یه، چونکه هه موو نووسه ری سوود له رو شنبیری پیئ خو ی ده بینی و ده قی نو بی لی دینیته به ره ه م و خوینه ریش ده قه که ده وه مه ندر ده کا.) قینسینت لیچ ده لئی: ده ق شتیکی سه ره خو ی یه که گرتوو نییه، کو مه لپی پیوه ندیییه له گه ل چه ندین ده قی دیکه دا، میخانیل باختین-یش (۱۸۹۵-۱۹۷۵) پیی وایه هه موو ده قیک ده نگدانه وه ی ده قیکی دیکه یه.

لای فوکو-ش ته نیسا یه ک کتیبی گه وره هه یه، هه رچی ده نووسری له ژیر کاریگه ریتی ئه وه کتیبه مه زنه دایه و ده بیته به شتیکی بچووک لپی، ئه وه کتیبه گه وره یه ش: ئه رشیفه. به وه دا هه لوه شانده وه خوازان داوای سه ریبه وه ی میژوو،

خاپوورکردنی دابونه ریت، سووتاندنی کتیبخانه کان و گه رانه وه بۆ سه فر ده که ن، ده بوو دژی سه رله نو ی نووسینه وه بوونایه، نه ک بانگه شه یان بۆ کر دبا. ده بوو زمان که ده ریری دابونه ریت و میژوو، فه رامو ش بکه ن، نه ک بیخه نه سه نته ره وه. به وه دا (خود: له لایان ئه و ئاره زوو یه، که هه ر له مندالییه وه سه رکوت ده کريت و بواری پی نادری، خو ی به سه لمینی). ده بوو دژی خودی نووسه ر نه بوونایه و جاری مه رگیان نه دایا.

سه مای شه یان

تا هه نووکه هه رچی سه به ارته به زمان، ده ق، نووسه ر، خوینه ر، رو لی میژوو، شیکردنه وه ی ده ق، جو ره کانی نووسین و ره خه نووسراوه، هه لوه شانده وه گو مان له هه مووی ده کا، لیچ سه به ارته به هیلیس میلله ر که هه لوه شانده وه خوازیکی ناسراوه، ده لئی: «شه ی تانیکه سه ما له سه ر لاشه ی قوربانیه کانی ده کات و گایه کی هه لچوو، خو ی کر دووه به دوکانی چینی فرۆشیکدا».

هه لوه شانده وه خوازان ته نیسا وه ک روو که ش، گو مان له هه موو شتیکی دیرین ده که ن، به گز لیکنده وه کو نه کاندایه ده چنه وه له رابردو و یاخی ده بن، ده نا راستیییه که ی به شتیکی گرنگی لیکنده وه کانیان هه ر شته دیرینه کانه، به لام له به رگیکی نویدا. جیتی سه رنجه له بواری پرۆپاگه نده ی چاک بۆ یه کتری کر دندا، هینده شه رزان، هیچ بازرگانی به تو زی پیاندا ناگا. به ره ه می بی پیزی یه کتری به شاکاری نه ته وه یی، به سه ر خوینه ری ئاساییدا ساغ ده که نه وه.

جو ن ئیلیس ده لئی: (هه لوه شانده وه خوازه کان که شته کو نه کان به شیوه یه کی نو ی داده ریژنه وه، هینده لووتبلندن، ئه وی له گه لیاندا ناکو ک بی، به نه زان و کو نه خوازی له قه له م ده دن. هیچی نو بیان پی نییه، بیجگه له بریندارکردنی نه یاره کانیان و هونه ری ناردنی پو شاککی کو ن بۆ بازاری ئه ده ب، له پاکه تی نویدا). له وانیه که سه هینده ی ئیرامز به قوولی ئه ده بی سالانی په نجای نه خویند بیسته وه، که چی کیلله ر که قوتبیتیکی هه لوه شانده وه یه، ئه ویشی پی نه زان و دو اکه وتوو، هه لوه شانده وه خوازان عه رب له ئه و رووپاییه کانه وه تووشی ئه م په تای لووتبلندییه بوون، کورده کانیسه له عه ره به کانه وه تووشی هاتوون.

ئایا ئه وان به چ مه به سته ی دابونه ریت و میژوو ی مه عریفه خاپوور ده که ن؟ ته نیسا له پیناوی خاپوورکردندا، یان به مه به سته ی رو نانی شتیکی نو ی له که ره سه دیرینه کانی ته لاری میژوو؟ فو کو که میژوو به سه ر ده کاته وه، مه به سته ی سه رکردنیته، ئه و دان به کو ششی فیکری که سانی پیئ خویدا نانی، هه ولتی، سه ریبه وه ی میژوو ده دات و ده یه وی خو بی لی رزگار بکات.

به پیی ئه رکیو لۆژیایه که ی فو کو، ئینسان هینده له میژ نییه داها توو، ته مه نی له دوو سه د سال که متره و سه ره له دانی ئینسان بادانه وه یه له مه عریفه ماندا و هه ر که شیوه ی مه عریفه مان گو رانی به سه ردا هات، ئینسان بزرده بی، فو کو له

میژووی سیکسه که پیدا لهم بۆچوونهی پاشگهز ده بیته وه. به قسهی خوئی، فۆکوژی نیوهی یه که می سالانی شهست له ژیر کۆنترۆلی سحری بونیاد گه ریدا بووه، دژایه تی کردنی ئەو بۆ مرۆڤخوازی، به تاییه تی له (له دایکبوونی عه یاده) دا، رهنگدانه وهی ئەو جادووه یه، شتر اوسیش پیی وایه ئینسان هیگل و مارکس دایانه یناوه، دهنه جیهان بی ئینسان سه ره به لداوه و بی ئینسانیش کۆتایی دی.

هه لوه شانده وه، ئەو کایه ی گومان تووره ی کردوه، هه یچ به پیروژ نازانی، هه رچی هه یه ته نیا له پیناوی تیکشکاندنا، تیکیده شکیتی، ئەگه رنا هه یچی باشتری پی نییه. ناخر ستراتیژیای هه لوه شانده وه له سه ر بناغه ی (کاولکاری و تیکشکاندن) ی هایدگه ر هه لچناره.

خویندنه وهی دهق

لای بارت ستراتیژیای هه لوه شانده وه بریتیه له:

* دهق ته نیا زمانه.

* سیسته می پیوه ندیی نیوان وشه کان، ئەده بیبوونی دهق دهستنیشان دهکا، نهک گوتار.

* دهق یاریکردنه به دال، بۆ به نهینی هه شته وهی مه دلوول.

* دهق له سنوو و ریساکان یاخیده بی.

* دهق چ مه به سستیکی له هه ناویدا هه شار داوه گرنه نییه، به رژیو بلاویه که ی گرنه.

* دهق وابه سته ی بۆتوپیا و له زه ته جنسیه.

* نووسه ر چونکه سه ره له نوئی ده قیک ده نو سیته وه، بۆیه ناتوانی خوئی به باوکی ده قه که بزانی.

* نووسه ر نه دهستی به نووسی نی دهق کردوه و نه ده توانی کۆتاییشی پی بهینی، ته نیا میوانیکه که ی ویستی، ده توانی سه ر دانیکه ی دهق بکا.

* خویننه سه ره پیشکه فلان دال به کام مه دلوول لیکه داته وه. جیاوازی یان دواخستن، یه که یکه له لایه نه گرنه که کانی هه لوه شانده وه، دریدا مه به سستی له (Differance) ئەوه یه: هه یچ وشه یه مانایه کی دیاریکراوی نییه، به لکو هه مان وشه چه ندین مانای جیاوازی هه یه و به رده وام مانای خوئی دوا ده خات و نایدات به ده سته وه. (دال- مه دلوول- دال)، دال ئەگه ر مه دلوولیکه ی هه بی، مه دلووکه ده بیته وه به دال و ئەم داله نوپیه ش مه دلوولیکه ی تازه ی دیکه ی هه یه و ده یه بیته وه به دالیکه ی دیکه و به م شپوه یه مانای خوئی ده گۆرئ و دوا ده خات.

خویننه ر ده توانی چۆنی ده وی، و ده قه که لیکه داته وه و سه ره له نوئی بی نووسیته وه. دهق داخستن ناسی، خوئی به ده سته وه نادا، ته مومژاوییه، له گه ل چه ندین ده قی دیکه دا دهستی تیکه ل کردوه، مه به سستی خوئی ساغ ناکاته وه، کۆتایی بۆ نییه و هه میسه کراوه یه، هه موو خویندنه وه یه، خویندنه وه یه کی پیشتر هه لده وشیتیه وه و هه یچ خویندنه وه یه ک راست نییه. دهق: قابیلی خویندنه وه نییه، هه یه نه ره رژیو بلاوه، سه ریکه ی هه یه و هه زار سه ودا، به چه ندین شیوازی جیاواز ده خویندنه وه. هه رگیز

مانایه کی نه گۆر، جیتی متمانه و ته واوی بۆ دیاری ناکرئ، ته نانه ت بارت پیی وایه (ئه وی پروای به مانای کۆتایی و دیاریکراوی دهق هه بی، پروای به حه قیقه تی پیشوه خت و نه گۆریش هه یه).

ره خه گری هه لوه شانده وه خوواز، نایه وی مانای دهق لیکه داته وه، ده یه وی ئەوه به سه لمیتی که دهق مانایه کی دیاریکراوی نییه، یان هه یه دی ژماره ی خویننه رانی مانای هه یه و هه ولده دا ده قه که له ته قینه وه یه کی به رده وامدا بی. لای ئەم شته سه ره کییه کان، ده بیه لاهه کی، لاهه کییه کان ده بیه سه ره کی. هه لوه شانده وه خوواز قاچی دهق ده کاته ئاسمان، له سه ر سه ر پرایده گری و ساختمانی دهق ده روو خینی و چه قه که ی ده گۆرئ. هه یلیس مه لله ر ده لی: (ئه رکی ره خه گر ئەوه یه به رده له قه که ی بیانی دهق بدۆزیته وه و به یه نه یینی تا ته لاری ده قه که، که له سه ر هه ره سه یان بوو، پروو خینی).

نووسه ری بی ده سلات

ره خه گری هه لوه شانده وه خوواز گوایه بۆیه به کۆلانه تاریک و ته سک و پتچا و پیچه کانی ده قه که دا ده گه ری، تا بیسه لمیتی ئەوه ده قه که یه خوئی ده کاته وه و ئەم ته نیا به چه یه کانی خواره ویدا رۆده چی و هه ولده دات له و رتییه وه لایه نه تاریکه کانیسی قابیلی بینین بن، لای ئەم، نووسه ر هه ر که له نووسی نی ده قه که ی بووه وه، ئیدی ده قه که له ژیر ده سلاتی ده رده چی و ده که ویته به ر دهستی که سانیکی نامۆ، که به پیی توانای رۆشنییری و ئاره زووی خوین لیکیده ده نه وه و هه یچ مه رج نییه، وای بخویننه وه، وهک نووسه ره که ی پیی باشه.

به ردی بناغه ی ستراتیژیای هه لوه شانده وه، رۆلی خویننه ره، دهق مانای خوئی دهستنیشان ناکا، ئەوه خویننه ره ماناکه ی ده دۆزیته وه. خویننه ر نهک هه ر به شداری له داهینانی ده قدا دهکا، به لکو سه ره له نوئی ده ی نووسیته وه و به ربار له سه ر به ها که یی ده دات، لای بارت، خویننه ر ده سته پیکه ر و بزوینه رو به ره مه یه نه ری ده قه.

له روانگه ی تیری ئیگلتن و بیسه ماشیری-یه وه، له ده قدا گه لی بۆشایی و شوینی بیده نگ هه ن، خویننه ر ئەو بۆشاییانه پر ده کاته وه و شوینه بیده نگه کان ده هینیته گۆ. ئەم بۆشایی و بیده نگییانه ئەوه ده رده خه ن، که ده قه که ته واو نه کراوه و ئەوه ئەرکی خویننه ره ته واوی بکات. خویننه ر چۆن ده قه که ته واو دهکا؟ ئەمه پیوه ندیی به پاشخانی رۆشنییری، توانای ئەده بی و ناستی په روه رده ی هونه ربی هه ر خویننه ریکه وه هه یه. خویننه ر له رابردو ودا چی خویندۆته وه، کار ده کاته سه ر لیکدانه وه ی نیستی له م تیروانیته وه، ئەوه ته نیا نووسه ر نییه که سه ر قالی سه ره له نوئی نووسیته وه یه، خویننه ریش هه ر خه ریکه ی هه مان کاره.

ته نانه ت ئایدۆلۆژیایش به هۆی بۆشایی و بیده نگییسه وه له ده قدا ره نگه داته وه، ئەوه ئەرکی ره خه گره له ناستی ئەو بۆشایی و بیده نگییانه دا هه لوه سته بکات و بیانه یینیته قسه و ئەوی دهق نه بیوتوه، ئەم به سه ری بکاته وه، ره خه گر له دپه رکاندا

- (٦) الروح الحية، فاضل العزاوي، دار المدى، (١٩٩٧)، دمشق.
- (٧) برج بابل، د.غالي شكري، رياض الريس للنشر، (١٩٨٩) لندن.
- (٧) القصة القصيرة، ايان رايد، ت: د.منى مؤنس، الهيئة المصرية العامة للكتاب، (١٩٩٠)، القاهرة.
- (٨) نظريات معاصرة، د.جابر عصفور، دار المدى، (١٩٩٨)، دمشق.
- (٩) الصوفية و السورالية، ادونيس، (ط٢)، دار الساقى (١٩٩٥)، لندن.
- (١٠) الرمز و السلطة، بييربورديو، ت: د. عبدالسلام بنعبد العالي، دار تويقال، (ط٢)، (١٩٩٠)، الدار البيضاء.
- (١١) الكلمات و الاشياء، ميشيل فوكو، ت: مطاع صفدي، مركز الانماء القومي، بيروت.
- (١٢) جماليات التلقي، ابراهيم السعافين، فصول، عدد(٣)، القاهرة (١٩٩٧).
- (١٣) بلاغة الخطاب و علم النص، د.صلاح فضل، عالم المعرفة، (١٩٩٢)، الكويت.
- (١٤) البنيوية و ما بعدها، جون ستروك، ت: د.محمد عصفور، عالم المعرفة (١٩٩٦)، الكويت.
- (١٥) الكتابة و الاختلاف، جاك دريدا، ت: كاظم جهاد، دار تويقال (١٩٨٨)، الدار البيضاء.
- (١٦) مواقع جاك دريدا ت: فريد الزاهي، دار تويقال، (١٩٨٨).
- (١٧) درس السيميولوجيا، رولان بارت، ت: ع. بنعبد العالي (١٩٩٣)، دار تويقال.
- (١٨) Modern litteranateori Claes Fntzen- berg & Cecilia Hansson Del 2 Studentlitteratur Lund (1997).
- (١٩) الانهمام بالذات، ميشيل فوكو، ت: جورج ابي صالح مركز الانماء القومي، بيروت.

* بۆ ناماده کردنی ئەم باسه كهلكيكي زۆرم له ژێدهری يهكم بينويه.

بۆ مانای دهق ناگهري، له نيوان ديره كاندا بۆ دهگهري، مشتومر له سهر ئهوه ناكا دهقه كه چي وتوو، باسي ئه و شتانه دهكا كه دهقه كه ليسان بیدهنگ بووه. ئه و خويته رانهيشي هوشيارى كۆمه لايه تيبان له ئاستيكي بلندايه، ده توان كه ليه كانى دهق پرېكه نهوه.

دهسه لاتی خوینەر

دهق ئه گهر خويته رى نه بى ناژى. بورخيس ده لى: (تامى سىو، له ناو سبه كه دا نيبه، له پيگه يشتنى سبه كه و مه لا شو دا به. شيعر يش له ديواندا نيبه، له پيگه يشتنى شيعرو خويته ردايه). بزه ده بى له روانگه ي خويته ره وه ليكوليه وه له سهر دهق بكرى، خويته ر جوړى زوره: خويته رى ئاسايى، نمونه يى، ليزان و بالا، وهك چۆن ئه گهر دوو كهس له هه مان شه ودا سهرنجى هه مان كۆمه له ئه ستيره بدن. ده شى لاي يه كيكيان له وينه ي كۆترو لاي ئه وى تريان له وينه ي ته ور بچى. ده قيش وهك ئه و كۆمه له ئه ستيره يه وايه، هه ر خويته ره و له روانگه ي خويه وه ده بخويته يته وه.

خويته نه وه و ته و پيژيكي ديا ليكتيكيه، له نيوان پرسياره كانى دهق و وه لامه كانى خويته ردا، يان له نيوان پرسه كانى خويته رو به رسقه كانى ده قدا. ماناى دهق له ناو دهقه كه دا به و نا بى قسه يه بخريته سهر زارى كه نه يگوتبى. ده شى دهق هه ندى مانا و ليكدا نه وه ي جياواز هه ل بگري، وه لى ناشى هينده ي ژماره ي خويته رانى، مانا و ليكدا نه وه له هه ناويدا هه شاريدا. شو بنه هاوهر واته نى (كارى ئه ده بى وهك ئا وينه وايه، ئه گهر گوته ر پيژيگ سهر يى كرد، نا بى چا وه روانى ره نگدا نه وه ي وينه ي فريشته يهك بكه ين).

بونيادگه رى و هه لوه شانده نه وه ده لى دوو رووى يهك دراون، لايه نه هاويه شه كانيان گه لى زيتره له جياوازيه كانيان، له گه ل بزبوونى دهق و مه رگى نووسه ردا و جوړه رابوارديكي فيكرين، تايبه ت به هه ل بژارده يه كى ته ورو ويا بى و له زه مينه ي كۆمه لايه تى و كولتورى كوردستانه وه زۆر دوورن.

١٩٩٩/١١/١٨

سهرچاوه كان

.....

- (١) المرايا المحببة د. عبدالعزيز حمودة، عالم المعرفة (١٩٩٨)، الكويت!
- (٢) كيف اشرح النص الادبي، توفيق فريرة، (١٩٩٦)، قرطاج.
- (٣) المؤلف الصورة في المرأة، صدوق نورالدين المدى، العدد (١٤)، دمشق، (١٩٩٦).
- (٤) قضية البنيوية، عبدالسلام المسدي، دار الجنوب، (١٩٩٥) تونس.
- (٥) آفاق العصر، د.جابر عصفور، دار المدى، (١٩٩٧)، دمشق.